

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności art. 2 decyzji Komisji Europejskiej (UE) 2015/1826 z dnia 15 października 2014 r. w sprawie pomocy państwa SA.33797 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP) przyznanej przez Słowację na rzecz NCHZ (Dz.U. 2015, L 269, s. 71).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 2 decyzji Komisji Europejskiej (UE) 2015/1826 z dnia 15 października 2014 r. w sprawie pomocy państwa SA.33797 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP) przyznanej przez Słowację na rzecz NCHZ.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez AlzChem AG.
- 3) Republika Słowacka i Fortischem a.s. pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 302 z 14.9.2015 r.

Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2018 r. – Iran Insurance / Rada

(Sprawa T-558/15) ⁽¹⁾

Odpowiedzialność pozaumowna – Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające podjęte wobec Iranu – Zamrożenie środków finansowych – Umieszczenie i utrzymanie nazwy strony skarżącej w wykazach osób i podmiotów, do których mają zastosowanie środki ograniczające – Szkoda majątkowa – Krzywda

(2019/C 82/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Iran Insurance Company (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat D. Luff)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: B. Driessen i M. Bishop, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Ronkes Agerbeek i R. Tricot, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie, na podstawie art. 268 TFUE, zasądzenia odszkodowania za szkodę i zadośćuczynienia za krzywdę, jakie miały zostać wyrządzone skarżącej w następstwie przyjęcia decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. 2010, L 281, s. 81), rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. 2010, L 281, s. 1), decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. 2011, L 319, s. 71), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 (Dz.U. 2011, L 319, s. 11), a także rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. 2012, L 88, s. 1), na mocy których nazwę skarżącej umieszczono i utrzymano w wykazach osób i podmiotów, do których mają zastosowanie środki ograniczające.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

- 2) *Iran Insurance Company* pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) *Komisja Europejska* pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 27 z 25.1.2016.

Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2018 r. – Post Bank Iran / Rada

(Sprawa T-559/15) ⁽¹⁾

Odpowiedzialność pozaumowna – Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające podjęte wobec Iranu – Zamrożenie środków finansowych – Umieszczenie i pozostawienie nazwy strony skarżącej w wykazie osób i podmiotów, w odniesieniu do których mają zastosowanie środki ograniczające – Krzywda

(2019/C 82/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Post Bank Iran (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat D. Luff)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: B. Driessen i M. Bishop, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Ronkes Agerbeek i R. Tricot, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie, na podstawie art. 268 TFUE, zmierzające do uzyskania naprawienia szkody, jaką skarżący miał ponieść w następstwie przyjęcia decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. 2010, L 281, s. 81), rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. 2010, L 281, s. 1), decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. 2011, L 319, s. 71), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. 2011, L 319, s. 11) oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. 2012, L 88, s. 1; sprostowanie Dz.U. 2012, L 332, s. 31), na mocy których nazwa skarżącego została umieszczona i pozostawiona w wykazach osób i podmiotów, w odniesieniu do których miały zastosowanie środki ograniczające

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) *Post Bank Iran* pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) *Komisja Europejska* pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 27 z 25.1.2016.